

Aan de orde is de herdenking van Henk van Rossum, oud-fractievoorzitter van de SGP. Hij overleed op 17 juni. Ik wil zijn familie – zijn vier dochters, hun partners en kinderen – van harte welkom heten. Ik heet ook Bas van der Vlies en Koos van den Berg van harte welkom. En ik heet de vicepremier, Lodewijk Asscher, welkom. Hij spreekt namens het kabinet.

Dames en heren,

Vandaag herdenken we Henk van Rossum, voormalig Kamerlid en Fractievoorzitter van de SGP. Van Rossum nam afscheid in 1986. En hij begon als Kamerlid in 1967. In een roerige tijd waarin jongere generaties zich in Nederland, ópenlijk verzetten tegen autoriteit en gezag. Provo hield ludieke acties bij het Lieverdje, de antiautoritaire opvoeding deed zijn intrede. En binnen tal van publieke instellingen woedde een democratiseringsgolf. In de Tweede Kamer zag je dit aan de opdracht tot verjonging van Kamerleden, die vrijwel elke politieke partij zichzelf oplegde. Zelfs op de SGP, die overigens niet blij was met die rammelende gezagsverhoudingen in het land, had dit invloed. In die partij klonk met name onder jongeren de roep om niet alleen aan 'getuigenispolitiek' te doen, maar óók energie te steken in het praktische Kamerwerk. En daarom was men op zoek gegaan naar nieuw bloed. Op die golf kwam Henk van Rossum de Kamer binnen.

Een ingenieur in plaats van een dominee. Soms gehuld in grijze pakken in plaats van standaard zwart. Vrijmoedig. Maar wel overtuigd van Gods woord en de Goddelijke leidraad die het menselijk handelen bepaalt. De ideale man dus om de SGP een nieuw gezicht te geven. 'En zo geschiedde...'

Van Rossum begreep wat er nodig was om het politieke spel te spelen. En was heel goed in staat om zijn religieuze principes direct aan het praktische, politieke handwerk te verbinden. Dat had te maken met drie eigenschappen waarover hij beschikte.

Om te beginnen was hij een uitmuntend vakman. Van Rossum was opgeleid als ingenieur civiele techniek, en na de watersnoodramp hielp hij het 'water terug achter de dijken te krijgen'. Daarna bekleedde hij diverse functies op het gebied van Verkeer en Waterstaat. Hij wist dus waar hij het over had bij 'zijn' dossiers Landbouw en visserij, Verkeer en waterstaat. Ministers en staatssecretarissen waren alert als Henk van Rossum het woord nam. Bij hem kwam je niet weg met vaagheden of erom heen praten. Hij vroeg door en kon je, als je niet oppaste, behoorlijk in het nauw drijven.

Een tweede eigenschap, is dat Van Rossum die vakkennis wist te combineren met een grote dienstbaarheid aan de mensen voor wie hij het deed: boeren, tuinders, vissers en de mensen van de waterschappen. Hij begreep hun zorgen en snapte wat er nodig was om effectief beleid te maken. Zijn afkomst hielp hem daarbij. Van Rossum was een boerenzoon, met een grote passie voor het boerenbedrijf. Zijn belangrijkste wapenfeit was daarom misschien wel de initiatiefwet op zijn naam, over de watertoevoer van landbouwgronden. Hij was de eerste SGP'er die dit voor elkaar kreeg.

Maar zijn meest markante eigenschap was zijn blijmoedige karakter. Van Rossum had humor, en hield van lekker eten en drinken - een 'bourgondiër' werd hij door een collega-Kamerlid zelfs genoemd. Hij had een gulle lach, volgens mijn voorganger Dick Dolman 'de meest bulderende lach van alle Kamerleden in die tijd'. En hij was heel aimabel naar zijn collega's. Dwars door politieke verschillen heen.

Misschien dat zijn vrijmoedigheid er ook wel toe heeft geleid dat hij niet alleen herinnerd zal worden aan die beroemde wet, maar óók aan die ene onvergetelijke uitspraak, die we in de politiek nog vaak horen. Naar aanleiding van de RSV-enquete concludeerde hij dat toenmalig Minister Van Aardenne 'aangeschoten wild' was. Die uitspraak was overigens onderdeel van zijn argumentatie tégen een motie van wantrouwen. Want, zo betoogde Van Rossum: 'aangeschoten wild kan zich herstellen als de kogel niet dodelijk is'. Maar díe nuance is in de overlevering gesneuveld.

Henk van Rossum was de laatste vijf jaar in de Kamer, fractievoorzitter van de SGP. Maar zijn hart ging het meeste uit naar het ambachtelijke Kamerwerk. Door zijn uitmuntende vakmanschap, zijn praktische en religieuze dienstbaarheid, zijn blijmoedigheid én zijn liefde voor de politiek, heeft hij ongelooflijk veel betekend op de mooie terreinen die hij onder zijn hoede had.

Namens de Kamer wil ik zijn familie, nabestaanden en collega's van de SGP condoleren. Het moet een verdrietige tijd voor hen zijn. Ik wens hen veel sterkte toe.